

Ткачук І.Д., науковий співробітник відділу
організації науково-дослідної роботи НАВС

**Розвиток інформаційного суспільства в Україні сьогодні - крок до
розбудови могутньої держави**

*«Кожен хоче, аби його інформували чесно,
безсторонньо, правдиво - і повністю згідно з
його поглядами»*

Гілберт Честертон

В тих несприятливих умовах, в яких на сьогоднішній день опинилася наша держава особливого значення набуває питання розвитку інформаційного суспільства - суспільства, рівень якого у вирішальній мірі визначається кількістю і якістю накопиченої інформації, її свободою і доступністю. Трансформація суспільних відносин, яка полягає у переорієнтації з матеріальних цінностей на інформацію та знання, є ключем до усвідомлення змін, які відбуваються в політиці, економіці, соціумі, індивідуальній та суспільній свідомості.

Сучасні інформаційні й телекомунікаційні технології стали вкрай важливою частиною інфраструктури суспільства. Від них залежить не тільки технологічний, але й соціальний поступ, економічна конкурентоспроможність країни в цілому, її місце у світовій економіці, роль у міжнародному розподілі праці, зростання нових робочих місць, здатність розвивати демократичні інститути, а саме головне - надання якісного доступу до інформації сприяє в тій чи іншій мірі уникненню певних конфліктів між людьми.

Загальнометодологічне та теоретичне значення щодо розуміння досліджуваної тематики справили праці таких авторів як: Д. Белл, Т. Стоуньєр, А. Турен, У. Дайзард, Е. Тоффлер, Р. Абдєєв, А. Ракітов, Є. Малехіна та ін.

Проблематику становлення інформаційного суспільства в нашій державі порушено у Законі України «Про Основні засади розвитку

інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки», де визначено завдання, цілі, напрями та організаційно-правові основи розвитку інформаційного суспільства в Україні, основоположні засади національної політики у цій сфері. Зокрема в законі чітко прописано, що одним із пріоритетних, на нашу думку, напрямом розвитку такого типу суспільства є: забезпечення вільного доступу населення до телекомунікаційних послуг, зокрема до мережі Інтернет, ІКТ та інформаційних ресурсів [1].

У теперішні часи великий вплив на свідомість людини мають засоби масової інформації, які цілеспрямовано дезінформують її. Особливо це стосується тих, хто проживає в регіонах, де відсутня можливість якісного доступу до мережі Інтернет. Зазвичай, ці люди отримують інформацію від альтернативних ЗМІ: телебачення, преса, радіо. Обговорення та аналіз отриманих відомостей в більшості відбувається між жителями у межах конкретного регіону, оскільки не має змоги поспілкуватися з людьми з інших районів, областей чи навіть країн і почути їхню істину. На сьогоднішній день існують різні блоги, соціальні сітки, чати, які в деякій мірі руйнують бар'єри, що заважають людству перебувати в тісних комунікативних зв'язках. Якби наша влада все ж таки виконала програму розвитку інформаційного суспільства до 2015 року хоча б в контексті забезпечення населення всіх регіонів держави вільним доступом до мережі Інтернет, то можливо не назрів би настільки жорсткий конфлікт між Сходом і Заходом України.

Також зазначимо, що конкретизацію положень вищезазначеного закону можна знайти в Розпорядженні Кабінету Міністрів України «Про схвалення Стратегії розвитку інформаційного суспільства в Україні» від 15 травня 2013 року, зокрема вказується: «Розвинуті держави світу на межі XX-XXI століть поставили собі за мету прискорений перехід до нового етапу розвитку - інформаційного суспільства, що дасть змогу забезпечити рівень суспільного добробуту, здійснити перехід від економіки з паливно-сировинною спрямованістю до економіки, заснованої на знаннях, досягти скорочення числа загроз національній безпеці, залучити громадян до всіх благ інформаційного суспільства» [2].

Можна зробити висновок, що нині в Україні створено необхідне законодавче підґрунтя для побудови інформаційного суспільства. Однак, як зазначає Є.А. Макаренко, реалізація національних програм інформаційного суспільства залежить від усвідомленого політичного і суспільного вибору акторів міжнародних відносин, наявності відповідної інфраструктури та психологічної готовності суспільства до змін [3, с. 73].

Правотворці повинні розробити план дій з реалізації подальших нормативно-правових засад становлення інформаційного суспільства; включити основні питання з розбудови інформаційного суспільства до програм діяльності Кабінету Міністрів, проектів державних програм економічного й соціального розвитку країни; забезпечити комп'ютерну грамотність населення і надати можливість кожному отримувати інформацію в не спотвореному вигляді в будь-якому куточку країни. Виконання всіх цих завдань є запорукою успішного майбутнього нашої держави.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки» від 9 січня 2007 року - Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/537-16>
2. Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення Стратегії розвитку інформаційного суспільства в Україні» від 15 травня 2013 року - Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/386-2013-%D1%80>
3. Макаренко Є.А. Міжнародна інформаційна політика: структура, тенденції, перспективи: Дис... д-ра. політ. наук: 23.00.04 \ Київ. націон. унт ім. Т.Шевченка. — К., 2003. — 475 с.